॥ श्री हनुमत् कवचम् ॥

Śrī Hanumat Kavacam

सनत्कुमार उवाच ।

sanatkumāra uvāca |

कार्तवीर्यस्य कवचं कथितं ते मुनीश्वर ।

kārtavīryasya kavacaṁ kathitaṁ te munīśvara |

मोहविध्वंसनं जैत्रं मारुतेः कवचं श्रृणु ॥ १ ॥

mohavidhvaṁsanaṁ jaitraṁ māruteḥ kavacaṁ śrṛṇu || 1||

यस्य सन्धारणात्सद्यः सर्वे नश्यन्त्युपद्रवाः ।

yasya sandhāraṇātsadyaḥ sarve naśyantyupadravāḥ |

भूतप्रेतारिजं दुःखं नाशमेति न संशयः ॥ २ ॥

bhūtapretārijaṁ duḥkhaṁ nāśameti na saṁśayaḥ || 2||

एकदाहं गतो द्रष्टुं रामं रमयतां वरम् ।

ekadāhaṁ gato draṣṭuṁ rāmaṁ ramayatāṁ varam |

आनन्दवनिकासंस्थं ध्यायन्तं स्वात्मनः पदम् ॥ ३ ॥

ānandavanikāsaṁsthaṁ dhyāyantaṁ svātmanaḥ padam || 3||

तत्र रामं रमानाथं पूजितं त्रिदशेश्वरैः ।

tatra rāmaṁ ramānāthaṁ pūjitaṁ tridaśeśvaraiḥ |

नमस्कृत्य तदादिष्टमासनं स्थितवान् पुरः ॥ ४ ॥

namaskṛtya tadādiṣṭamāsanaṁ sthitavān puraḥ || 4||

तत्र सर्वं मया वृत्तं रावणस्य वधान्तकम् ।

tatra sarvaṁ mayā vṛttaṁ rāvaṇasya vadhāntakam |

पृष्टं प्रोवाच राजेन्द्रः श्रीरामः स्वयमादरात् ॥ ५ ॥

pṛṣṭaṁ provāca rājendraḥ śrīrāmaḥ svayamādarāt || 5||

ततः कथान्ते भगवान्मारुतेः कवचं ददौ ।

tataḥ kathānte bhagavānmāruteḥ kavacaṁ dadau |

मह्यं तत्ते प्रवक्ष्यामि न प्रकाश्यं हि कुत्रचित् ॥ ६ ॥

mahyaṁ tatte pravakṣyāmi na prakāśyaṁ hi kutracit || 6||

भविष्यदेतन्निर्द्दिष्टं बालभावेन नारद ।

bhaviṣyadetannirddiṣṭaṁ bālabhāvena nārada |

श्रीरामेणाञ्जनासूनोर्भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥ ७ ॥

śrīrāmeṇāñjanāsūnorbhuktimuktipradāyakam || 7||

हनुमान् पूर्वतः पातु दक्षिणे पवनात्मजः ।

hanumān pūrvataḥ pātu dakṣiṇe pavanātmajaḥ |

पातु प्रतीच्यामक्षघ्नः सौम्ये सागरतारकः ॥ ८ ॥

pātu pratīcyāmakṣaghnaḥ saumye sāgaratārakaḥ || 8||

ऊर्ध्वं पातु कपिश्रेष्ठः केसरिप्रियनन्दनः ।

ūrdhvaṁ pātu kapiśreṣṭhaḥ kesaripriyanandanaḥ |

अधस्ताद्विष्णुभक्तस्तु पातु मध्ये च पावनिः ॥ ९ ॥

adhastādviṣṇubhaktastu pātu madhye ca pāvaniḥ || 9||

लङ्काविदाहकः पातु सर्वापद्भ्यो निरन्तरम् ।

laṅkāvidāhakaḥ pātu sarvāpadbhyo nirantaram |

सुग्रीवसचिवः पातु मस्तकं वायुनन्दनः ॥ १० ॥

sugrīvasacivaḥ pātu mastakaṁ vāyunandanaḥ || 10||

भालं पातु महावीरो भ्रुवोर्मध्ये निरन्तरम् ।

bhālaṁ pātu mahāvīro bhruvormadhye nirantaram |

नेत्रे छायापहारी च पातु नः प्लवगेश्वरः ॥ ११ ॥

netre chāyāpahārī ca pātu naḥ plavageśvaraḥ || 11||

कपोलौ कर्णमूले च पातु श्रीरामकिङ्करः ।

kapolau karṇamūle ca pātu śrīrāmakiṅkaraḥ |

नासाग्रमञ्जनासूनुः पातु वक्त्रं हरीश्वरः ॥ १२ ॥

nāsāgramañjanāsūnuḥ pātu vaktraṁ harīśvaraḥ || 12||

पातु कण्ठे तु दैत्यारिः स्कन्धौ पातु सुरारिजित् ।

pātu kaṇṭhe tu daityāriḥ skandhau pātu surārijit |

भुजौ पातु महातेजाः करौ च चरणायुधः ॥ १३ ॥

bhujau pātu mahātejāḥ karau ca caraṇāyudhaḥ || 13||

नखान्नखायुधः पातु कुक्षौ पातु कपीश्वरः ।

nakhānnakhāyudhaḥ pātu kukṣau pātu kapīśvaraḥ |

वक्षो मुद्रापहारी च पातु पार्श्वे भुजायुधः ॥ १४ ॥

vakṣo mudrāpahārī ca pātu pārśve bhujāyudhaḥ || 14||

लङ्कानिभर्जनः पातु पृष्ठदेशे निरन्तरम् ।

laṅkānibharjanaḥ pātu pṛṣṭhadeśe nirantaram |

नाभिं श्रीरामभक्तस्तु कटिं पात्वनिलात्मजः ॥ १५ ॥

nābhiṁ śrīrāmabhaktastu kaṭiṁ pātvanilātmajaḥ || 15||

गुह्यं पातु महाप्राज्ञः सक्थिनी अतिथिप्रियः ।

guhyaṁ pātu mahāprājñaḥ sakthinī atithipriyaḥ |

ऊरू च जानुनी पातु लङ्काप्रासादभञ्जनः ॥ १६ ॥

ūrū ca jānunī pātu laṅkāprāsādabhañjanaḥ || 16||

जङ्घे पातु कपिश्रेष्ठो गुल्फौ पातु महाबलः ।

jaṅghe pātu kapiśreṣṭho gulphau pātu mahābalaḥ |

अचलोद्धारकः पातु पादौ भास्करसन्निभः ॥ १७ ॥

acaloddhārakaḥ pātu pādau bhāskarasannibhaḥ || 17||

अङ्गानि पातु सत्त्वाढ्यः पातु पादाङ्गुलीः सदा ।

aṅgāni pātu sattvāḍhyaḥ pātu pādāṅgulīḥ sadā |

मुखाङ्गानि महाशूरः पातु रोमाणि चात्मवान् ॥ १८ ॥

mukhāṅgāni mahāśūraḥ pātu romāṇi cātmavān || 18||

दिवारात्रौ त्रिलोकेषु सदागतिसुतोऽवतु ।

divārātrau trilokeṣu sadāgatisuto'vatu ।

स्थितं व्रजन्तमासीनं पिबन्तं जक्षतं कपिः ॥ १९ ॥

sthitaṁ vrajantamāsīnaṁ pibantaṁ jakṣataṁ kapiḥ ।। 19।।

लोकोत्तरगुणः श्रीमान् पातु त्र्यम्बकसम्भवः ।

lokottaraguṇaḥ śrīmān pātu tryambakasambhavaḥ ।

प्रमत्तमप्रमत्तं वा शयानं गहनेऽम्बुनि ॥ २० ॥

pramattamapramattaṁ vā śayānaṁ gahane'mbuni ।। 20।।

स्थलेऽन्तरिक्षे ह्यग्नौ वा पर्वते सागरे द्रुमे ।

sthale'ntarikṣe hyagnau vā parvate sāgare drume ।

सङ्ग्रामे सङ्कटे घोरे विराड्रूपधरोऽवतु ॥ २१ ॥

saṅgrāme saṅkaṭe ghore virāḍrūpadharo'vatu ।। 21।।

डाकिनीशाकिनीमारीकालरात्रिमरीचिकाः ।

ḍākinīśākinīmārīkālarātrimarīcikāḥ ।

शयानं मां विभुः पातु पिशाचोरगराक्षसीः ॥ २२ ॥

śayānaṁ māṁ vibhuḥ pātu piśācoragarākṣasīḥ ।। 22।।

दिव्यदेहधरो धीमान्सर्वसत्त्वभयङ्करः ।

divyadehadharo dhīmānsarvasattvabhayaṅkaraḥ ।

साधकेन्द्रावनः शश्वत्पातु सर्वत एव माम् ॥ २३ ॥

sādhakendrāvanaḥ śaśvatpātu sarvata eva mām ।। 23।।

यद्रूपं भीषणं दृष्ट्वा पलायन्ते भयानकाः ।

yadrūpaṁ bhīṣaṇaṁ dṛṣṭvā palāyante bhayānakāḥ |

स सर्वरूपः सर्वज्ञः सृष्टिस्थितिकरोऽवतु ॥ २४ ॥

sa sarvarūpaḥ sarvajñaḥ sṛṣṭisthitikaro'vatu || 24||

स्वयं ब्रह्मा स्वयं विष्णुः साक्षाद्देवो महेश्वरः ।

svayaṁ brahmā svayaṁ viṣṇuḥ sākṣāddevo maheśvaraḥ |

सूर्यमण्डलगः श्रीदः पातु कालत्रयेऽपि माम् ॥ २५ ॥

sūryamaṇḍalagaḥ śrīdaḥ pātu kālatraye'pi mām || 25||

यस्य शब्दमुपाकर्ण्य दैत्यदानवराक्षसाः ।

yasya śabdamupākarṇya daityadānavarākṣasāḥ |

देवा मनुष्यास्तिर्यञ्चः स्थावरा जङ्गमास्तथा ॥ २६ ॥

devā manuṣyāstiryañcaḥ sthāvarā jaṅgamāstathā || 26||

सभया भयनिर्मुक्ता भवन्ति स्वकृतानुगाः ।

sabhayā bhayanirmuktā bhavanti svakṛtānugāḥ |

यस्यानेककथाः पुण्याः श्रूयन्ते प्रतिकल्पके ॥ २७ ॥

yasyānekakathāḥ puṇyāḥ śrūyante pratikalpake || 27||

सोऽवतात्साधकश्रेष्ठं सदा रामपरायणः ।

so'vatātsādhakaśreṣṭhaṁ sadā rāmaparāyaṇaḥ |

वैधात्रधातृप्रभृति यत्किंचिद्दृश्यतेऽत्यलम् ॥ २८ ॥

vaidhātradhātṛprabhṛti yatkiñciddṛśyate'tyalam || 28||

विद्धि व्याप्तं यथा कीशरूपेणानञ्जनेन तत्।

viddhi vyāptaṁ yathā kīśarūpeṇānañjanena tat |

यो विभुः सोऽहमेषोऽहं स्वीयः स्वयमणुर्बृहत्॥ २९॥

yo vibhuḥ so'hameṣo'haṁ svīyaḥ svayamaṇurbṛhat || 29||

ऋग्यजुःसामरूपश्च प्रणवस्त्रिवृदध्वरः।

ṛgyajuḥsāmarūpaśca praṇavastrivṛdadhvaraḥ |

तस्मै स्वस्मै च सर्वस्मै नतोऽस्म्यात्मसमाधिना॥ ३०॥

tasmai svasmai ca sarvasmai nato'smyātmasamādhinā || 30||

अनेकानन्तब्रह्माण्डधृते ब्रह्मस्वरूपिणे।

anekānantabrahmāṇḍadhṛte brahmasvarūpiṇe |

समीरणात्मने तस्मै नतोऽस्म्यात्मस्वरूपिणे॥ ३१॥

samīraṇātmane tasmai nato'smyātmasvarūpiṇe || 31||

नमो हनुमते तस्मै नमो मारुतसूनवे।

namo hanumate tasmai namo mārutasūnave |

नमः श्रीरामभक्ताय श्यामाय महते नमः॥ ३२॥

namaḥ śrīrāmabhaktāya śyāmāya mahate namaḥ || 32||

नमो वानरवीराय सुग्रीवसख्यकारिणे।

namo vānaravīrāya sugrīvasakhyakāriṇe |

लङ्काविदहनायाथ महासागरतारिणे॥ ३३॥

laṅkāvidahanāyātha mahāsāgaratāriṇe || 33||

सीताशोकविनाशाय राममुद्राधराय च ।

sītāśokavināśāya rāmamudrādharāya ca |

रावणान्तनिदानाय नमः सर्वोत्तरात्मने ॥ ३४ ॥

rāvaṇāntanidānāya namaḥ sarvottarātmane || 34||

मेघनादमखध्वंसकारणाय नमो नमः ।

meghanādamakhadhvaṁsakāraṇāya namo namaḥ |

अशोकवनविध्वंसकारिणे जयदायिने ॥ ३५ ॥

aśokavanavidhvaṁsakāriṇe jayadāyine || 35||

वायुपुत्राय वीराय आकाशोदरगामिने ।

vāyuputrāya vīrāya ākāśodaragāmine |

वनपालशिरश्छेत्रे लङ्काप्रासादभञ्जिने ॥ ३६ ॥

vanapālaśiraśchetre laṅkāprāsādabhañjine || 36||

ज्वलत्काञ्चनवर्णाय दीर्घलाङ्गूलधारिणे ।

jvalatkāñcanavarṇāya dīrghalāṅgūladhāriṇe |

सौमित्रिजयदात्रे च रामदूताय ते नमः ॥ ३७ ॥

saumitrijayadātre ca rāmadūtāya te namaḥ || 37||

अक्षस्य वधकर्त्रे च ब्रह्मशस्त्रनिवारिणे ।

akṣasya vadhakartre ca brahmaśastranivāriṇe |

लक्ष्मणाङ्गमहाशक्तिजातक्षतविनाशिने ॥ ३८ ॥

lakṣmaṇāṅgamahāśaktijātakṣatavināśine || 38||

रक्षोघ्नाय रिपुघ्नाय भूतघ्नाय नमो नमः ।
rakṣoghnāya ripughnāya bhūtaghnāya namo namaḥ |
ऋक्षवानरवीरौघप्रासादाय नमो नमः ॥ ३९ ॥
ṛkṣavānaravīraughaprāsādāya namo namaḥ || 39||

परसैन्यबलघ्नाय शस्त्रास्त्रघ्नाय ते नमः ।
parasainyabalaghnāya śastrāstraghnāya te namaḥ |
विषघ्नाय द्विषघ्नाय भयघ्नाय नमो नमः ॥ ४० ॥
viṣaghnāya dviṣaghnāya bhayaghnāya namo namaḥ || 40||

महारिपुभयघ्नाय भक्तत्राणैककारिणे ।
mahāripubhayaghnāya bhaktatrāṇaikakāriṇe |
परप्रेरितमन्त्राणां मन्त्राणां स्तम्भकारिणे ॥ ४१ ॥
parapreritamantrāṇāṁ mantrāṇāṁ stambhakāriṇe || 41||

पयःपाषाणतरणकारणाय नमो नमः ।
payaḥpāṣāṇataraṇakāraṇāya namo namaḥ |
बालार्कमण्डलग्रासकारिणे दुःखहारिणे ॥ ४२ ॥
bālārkamaṇḍalagrāsakāriṇe duḥkhahāriṇe || 42||

नखायुधाय भीमाय दन्तायुधधराय च ।
nakhāyudhāya bhīmāya dantāyudhadharāya ca |
विहङ्गमाय शर्वाय वज्रदेहाय ते नमः ॥ ४३ ॥
vihaṅgamāya śarvāya vajradehāya te namaḥ || 43||

प्रतिग्रामस्थितायाथ भूतप्रेतवधार्थिने ।

pratigrāmasthitāyātha bhūtapretavadhārthine |

करस्थशैलशस्त्राय रामशस्त्राय ते नमः ॥ ४४ ॥

karasthaśailaśastrāya rāmaśastrāya te namaḥ || 44||

कौपीनवाससे तुभ्यं रामभक्तिरताय च ।

kaupīnavāsase tubhyaṁ rāmabhaktiratāya ca |

दक्षिणाशाभास्कराय सतां चन्द्रोदयात्मने ॥ ४५ ॥

dakṣiṇāśābhāskarāya satāṁ candrodayātmane || 45||

कृत्याक्षतव्यथाघ्नाय सर्वक्लेशहराय च ।

kṛtyākṣatavyathāghnāya sarvakleśaharāya ca |

स्वाम्याज्ञापार्थसङ्ग्रामसख्यसंजयकारिणे ॥ ४६ ॥

svāmyājñāpārthasaṅgrāmasakhyasañjayakāriṇe || 46||

भक्तानां दिव्यवादेषु सङ्ग्रामे जयकारिणे ।

bhaktānāṁ divyavādeṣu saṅgrāme jayakāriṇe |

किल्किलारवकाराय घोरशब्दकराय च ॥ ४७ ॥

kilkilāravakārāya ghoraśabdakarāya ca || 47||

सर्वाग्निव्याधिसंस्तम्भकारिणे भयहारिणे ।

sarvāgnivyādhisaṁstambhakāriṇe bhayahāriṇe |

सदा वनफलाहारसन्तृप्ताय विशेषतः ॥ ४८ ॥

sadā vanaphalāhārasantṛptāya viśeṣataḥ || 48||

महार्णवशिलाबद्धसेतुबन्धाय ते नमः ।

mahārṇavaśilābaddhasetubandhāya te namaḥ |

इत्येतत्कथितं विप्र मारुतेः कवचं शिवम् ॥ ४९ ॥

ityetatkathitaṁ vipra māruteḥ kavacaṁ śivam || 49||

यस्मै कस्मै न दातव्यं रक्षणीयं प्रयत्नतः ।

yasmai kasmai na dātavyaṁ rakṣaṇīyaṁ prayatnataḥ |

अष्टगन्धैर्विलिख्याथ कवचं धारयेत्तु यः ॥ ५० ॥

aṣṭagandhairvilikhyātha kavacaṁ dhārayettu yaḥ || 50||

कण्ठे वा दक्षिणे बाहौ जयस्तस्य पदे पदे ।

kaṇṭhe vā dakṣiṇe bāhau jayastasya pade pade |

किं पुनर्बहुनोक्तेन साधितं लक्षमादरात् ॥ ५१ ॥

kiṁ punarbahunoktena sādhitaṁ lakṣamādarāt || 51||

प्रजप्तमेतत्कवचमसाध्यं चापि साधयेत् ॥ ५२ ॥

prajaptametatkavacamasādhyaṁ cāpi sādhayet || 52||

॥ इति श्रीबृहन्नारदीयपुराणे पूर्वभागे बृहदुपाख्याने

|| iti śrībṛhannāradīyapurāṇe pūrvabhāge bṛhadupākhyāne

तृतीयपादे हनुमत्कवचनिरूपणं

tṛtīyapāde hanumatkavacanirūpaṇaṁ

नामाष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥

nāmāṣṭasaptatitamo'dhyāyaḥ || 78||